

Grundloven blev for alvor placeret i den folkelige og politiske debat, og det vil den fortsat være.

Den anden grund til, at der et eller andet sted er noget særligt over denne åbning, er, at det jo er den sidste folketingsssamling i dette århundrede. I denne folketingsssamling tager dette Folketing de første skridt ind i et nyt årtusinde.

Men vores gode, gamle grundlov gælder som tilforn, også den paragraf, der siger, at statsministeren i Folketingets første møde skal give en redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 (mundtlig del) (Redegørelse nr. R 1)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

I dag indleder vi, som formanden også gjorde opmærksom på, her i Folketinget denne samling, som først afsluttes i det næste århundrede – det 21. århundrede, starten på det næste årtusinde – en ny tid, som rummer fantastiske muligheder, men også en stor risiko for det danske velfærdssamfunds fremtid, hvis vi ikke fortsat bærer os klogt ad og bærer os ansvarligt ad.

Vi er nu en del af det globale samfund. Verdenssamfundet møder velfærdssamfundet, de økonomiske markeds kræfter forandrer sig, og vi er på vej ind i et internationalt videnssamfund, som har en enorm centrifugalkraft i sig. Vi står i virkeligheden over for lige så store udfordringer, som vore politiske forgængere stod over for, da de startede dette århundredes opbygning af velfærdssamfundet.

Vores projekt i det 21. århundrede er fortsat at sikre og forny velfærdssamfundet, for hvis vi ikke formår det, bliver vort velfærdssamfund jo et offer for centrifugalkraften, hvor flere og flere smides af, og hvor kun de stærke, de bedst uddannede og de velbærgede – dem, der taler mange sprog – vil kunne klare sig.

Sådan et samfund vil vi ikke have. Der findes en bedre vej, en vej, der skal udspringe af det værdigrundlag, som vi i dette århundrede har opbygget vort velfærdssamfund på; men på den vej må vi løfte to store opgaver:

For det første: Vi skal sikre, at det danske velfærdssamfunds sammenhængskraft er i behold i den globaliserede verden. For det andet: Vi skal sikre dansk velfærd indadtil, når de

kommende årgange af unge bliver mindre, og når der kommer flere ældre; vi skal sikre, at vi kan håndtere den sag på en sådan måde, at vi ikke svigter de svageste. Vi har i dag efter snart 7 års arbejde et meget stærkt økonomisk grundlag, nemlig Danmark anno 2000, og det skal vi bygge videre på.

Det, der er den største trussel i dag, er i virkeligheden ikke forandringerne, som kommer udefra og indefra, men i virkeligheden os selv. Kan vi fortsat samle os i vort velfærdssamfund på fællesskabets grundlag? Kan vi sikre samhørigheden og ansvaret for hinanden i den nye verden, eller er vi holdt op med at tænke på andre end os selv?

Der er for mange, der rakker ned på Danmark for tiden. Så er der dét galt, og så er der dét galt. De giver Danmark og velfærdssamfundet skylden for alle onder, og vi må høre helt fortegnede beskrivelser af Danmark. Nogle spekulerer i fremmedfjendskhed og frygt, og nogle omtaler Danmark som et andenklassessamfund. Men sådan er vores Danmark jo ikke, sådan ser her jo ikke ud. Vi kan godt lide Danmark, som det faktisk er, og regeringen vil udvikle og forbedre Danmark i en omskiftelig verden.

For regeringen er Danmark også et symbol for noget internationalt, for et land, der tager stilling og yder noget også uden for landets grænser. For regeringen er Danmark et velfærdssamfund, der bygger på sammenhold, på retfærdighed, på samarbejde og på medmenneskelighed.

Vi kan sådan set vælge selv i Danmark. Enten kan vi blive et endnu stærkere foregangsland, der lægger afgørende vægt på de menneskelige værdier, eller vi kan vælge selvtilstrækkeligheden, vælge at være os selv nok, vælge at vi ikke vil forstyrres, som en anden stamme med indadvendte ritualer, der går i panik, hvis et menneske fra en anden stamme kommer på besøg hos os.

Valget er vores eget, og regeringen vælger foregangslandet, for kun ved at være stærke i samhørighed, med et godt nationalt fællesskab, klarer vi os internationalt, og kun ved at være aktive internationalt og sætte vores præg sikrer vi vort eget samfunds fremtid. Det er det, vi i regeringen har besluttet os for, og det er derfor, regeringen i dag fremlægger forslag til to hovedlinjer: for velfærdssamfundet Danmark anno 2000 og for Danmarks placering i verden og i Europa.